

[Hartel.]

vel ogsaa i nogen Grad inden for andre Eksporterhverv, men selvfølgelig fortrinsvis inden for Landbruget, hvis Indtjeningsmuligheder i Forvejen er begrænsede.

Det er en mærkelig selvmodsigende Politik, Regeringen fører. Vi staar med Diskontoforhøjelse og Sænkning af Vekselskurserne, altsaa en Økonomi, som maa kaldes Deflation. Men paa den anden Side har vi Pristalsregulering af Arbejdslønnigerne, der naturnødvendigt vil betyde en Forhøjelse; vi har stigende Priser, vi har voksende offentlige Budgetter, altsaa slet og ret Inflation. Den ene Haand ved snart ikke, hvad den anden foretager sig. Der er betydelige Nationaløkonomer som Professor Jørgen Pedersen og Professor Thorkil Kristensen, der for nylig har udtalt sig alt andet end anerkendende om den Politik, der her føres. Jeg skal ikke komme ind paa en Citering af de Udtalelser, de har fremsat, men jeg synes, man skulde træffe sit Valg, om man vil det ene eller det andet; man kan ikke fortsat ønske at sidde paa to Stole, uden at man ender med at sidde med et Bums paa Gulvet midt imellem dem.

Handelsministerens Redegørelse, som jeg nævnte i min Indledning, havde en Passus paa Spalte 585, der lød saaledes — jeg beder om Formandens Tilladelse til at citere —:

„Denne Regulering“ siger den højtærede Minister, „maatte tage Sigte paa at overføre forskellige Varer fra Frilisten til bunden Liste for at faa Haand i Hanke med Indførselen af alle de Varer, der beløbsmæssigt tæller noget, saaledes at det blev muligt at bremse op for Spekulation fra de Importørers Side, der ønskede at sikre sig Varer, inden Priserne var sprunget yderligere i Vejret.“

Jeg finder, at Handelsministerens Udtalelser her ikke vidner om stor Forstaaelse af godt Købmandsskabs Betydning. Jeg mener, det er ubilligt at betegne rettidigt og fordelagtigt Indkøb som Spekulation. Det har altid været Købmandens Opgave at disponere saaledes, at han solgte paa det gunstigste Tidspunkt og købte paa det gunstigst mulige Tidspunkt, og den Værdi, han da skabte, blev selvfølgelig i første Omgang hans, men i næste Omgang blev den det Samfunds, som han tilhørte. Ministeren kalder det, at Varer overføres fra fri til bunden Liste, for en haard Opbremsning, og det er rigtigt, at det er et stærkt Indgreb i den enkeltes Økonomi, og det vil i mange Tilfælde hindre, at Dispositioner foretages

paa det rigtige Tidspunkt. Meget tyder desværre paa, at man ikke som antydet af Ministeren har ladet sig nøje med at kræve af Importørerne, at de udnyttede de dem ydede Kreditter til den yderste Grænse, men at man ogsaa fra Regeringens og Nationalbankens Side ligefrem har nægtet at aabne Rembourser, skønt de stipulerede Frister for længst var inde, ja, endog muligt var overtraadt.

Jeg har Breve, hvoraf det fremgaar, at Folk, der har gjort deres Indkøb, ikke har kunnet opnaa Adgang til at aabne Remboursen og derigennem effektuere Betalingen. I sin Tale sagde Ministeren — det staar Spalte 586 —, at han var enig med Nationalbanken i, at man skulde honorere enhver retmæssig Fordring om Valuta til Betaling af leverede Varer, men det maa her betænkes, at en Vare kan af Sælgeren være leveret, ogsaa naar den er leveret fob udenlandsk Havn eller der er præsteret Dokumenter, enten cif eller Postfragtdokumenter, om Varen saa er svømmende eller ej. I alle disse Tilfælde kan der være Tale om, at Sælgeren har opfyldt sine Forpligtelser, og det maa ogsaa være Køberens Opgave at opfylde sine Forpligtelser.

Det er derfor beklageligt, at vi i flere Tilfælde har staaet over for dette, at lovede Rembourser ikke har kunnet aabnes. Jeg tror, at det har mindst lige saa stor Betydning for Landets Kreditværdighed, at indgaaede Forpligtelser strikke overholdes af de enkelte Købmænd, som det har, at Guldreserven forbliver intakt i Nationalbanken. Jeg ser bort fra de Tab, der i de fleste Tilfælde vil opstaa ved Annulleringer, idet det drejer sig om gunstigt indkøbte Partier, som kunde udbringes i betydelig højere Pris, og ogsaa i Dag skal købes til betydelig højere Pris, hvis et annulleret Køb skal redresseres siden hen. Men den Skade, der forvoldes paa Danmarks Kredit ved saadanne Dispositioner, maa ikke undervurderes. Det er ogsaa ulogisk, naar Handelsministeren beklager de høje Priser paa Importvarerne og samtidig lægger Hindringer i Vejen for de billige Indkøb, der allerede er foretaget.

Ministeren fremsætter sit Lovforslag og anbefaler det til Vedtagelse uforandret, men jeg maa da her have Lov til at rette et Spørgsmaal med Hensyn til § 7, hvor der staar, at der kræves en halvvaarlig Plan udarbejdet for Importen, og denne Plan skal lægges af Valutacentralen i Forbindelse med en Række Organisationer. Hvorledes vil man i Dag være i Stand til at lægge en saadan halvvaarlig Plan? Har man ikke